

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 9CoP/78/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5615203880
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 01. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Kotrčová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2016:5615203880.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Kotrčovej a členov senátu JUDr. Evy Malíkovej a JUDr. Romana Tichého vo veci starostlivosti o maloletú F. R., nar. XX.XX.XXXX, bytom ako matka, zastúpenú kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Liptovský Mikuláš, dieťa rodičov: L. R., nar. XX.XX.XXXX, bytom A. U., R. M. XX/XX, zastúpenej JUDr. Zuzanou Medveckou, advokátkou, so sídlom v A. E., G. XXX a E. R., nar. XX.XX.XXXX, bytom A. U., R. XXXX/X, zastúpeného JUDr. Bohuslavom Gelatkom, advokátom, so sídlom v S., F. J. XX, o návrhu otca zníženie výživného, na odvolanie matky maloletej proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš č. k. 10P/27/2015-137 zo dňa 16.09.2015, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu **m e n í** tak, že otec je **p o v i n n ý** prispievať na výživu maloletej F. R., nar. XX.XX.XXXX zníženým výživným v sume 130,- eur mesačne vždy do 15. dňa príslušného kalendárneho mesiaca vopred, k rukám matky dieťaťa, počnúc od 06.05.2015.

Vo zvyšnej časti návrh otca na zníženie výživného **z a m i e t a**.

Žiadnemu z účastníkov právo na náhradu trov konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresný súd zmenil rozsudok Okresného súdu Liptovský Mikuláš zo dňa 24.11.2011, č. k. 7C/211/2011-71, v časti o výživnom na maloletú F. R. a uložil povinnosť otcovi na jej výživu prispievať zníženým výživným v sume 80,- eur mesačne, vždy do 15. dňa príslušného kalendárneho mesiaca vopred, k rukám matky dieťaťa, počnúc od 06.05.2015. Z výsledkov vykonaného dokazovania s prihliadnutím na platnú právnu úpravu ustálil, že mal preukázanú čiastočnú dôvodnosť návrhu otca na zníženie výživného. Uviedol, že pokiaľ i v čase posledného rozhodovania o výživnom síce otec nepoberal žiaden príjem, pri uzatváraní dohody svojej schopnosti, možnosti hodnotil z predpokladaného príjmu, ktorý očakával, nakoľko si v tom čase zabezpečoval vodičské oprávnenie na vedenie vozidiel skupiny C a E. Uvedené oprávnenie získal a od posledného rozhodnutia o výške výživného pracoval len ako vodič v nákladnej doprave. Pokiaľ i nepracoval kontinuálne v jednom pracovnom pomere, resp. v inom pracovnoprávnom vzťahu, z prehľadu jeho zamestnaní je zrejmé, že pokiaľ aj skončil pracovný pomer u jedného zamestnávateľa, v pomerne krátkej dobe sa zamestnal u iného. Z potvrdení o príjmoch otca mal preukázané, že z výkonu práce vodiča v nákladnej automobilovej doprave dlhodobo dosahoval čistý mesačný príjem v rozpätí od 326,- do 361,- eur mesačne a u žiadneho zo zamestnávateľov vyšší príjem nedosiahol. Otcom poberané cestovné náhrady, ktoré činili mesačne až 596,66 eur (Lukri, s. r. o.), nepredstavujú mzdu za vykonanú prácu, ale plnenie zamestnávateľa zamestnancovi v súvislosti s pracovnou cestou, najmä stravné. Bolo tiež preukázané, že z takto dosahovaného príjmu otec bol schopný si mesačne odložiť približne 100,- eur, pričom u aktuálneho zamestnávateľa celú sumu cestovných náhrad spotrebuje. Zohľadniac preto aktuálnu výšku príjmu otca,

ním vynakladané výdavky na zabezpečenie bývania a bežných životných potrieb, ďalšie vyživovacie povinnosti voči plnoletej dcére, ktorá navštevuje vysokú školu, ako i povinnosť matky podieľať sa na plnení vyživovacej povinnosti voči maloletej, znížil otcovi povinnosť platiť výživné na 80,- eur. Vo zvyšnej časti návrh otca zamietol a ustálil, že aj keď sa od posledného rozhodnutia súdu výdavky na maloletú F. zvýšili minimálne o cestovné a školné, v schopnostiach a možnostiach otca nie je prispievať na jej výživu viac ako súdom určeným výživným. Počiatok zníženia výživného určil od 06.05.2015, od podania návrhu otca, nakoľko nepreukázal dôvody hodné osobitného zreteľa pre spätné zníženie výživného.

Proti rozsudku okresného súdu v zákonnej lehote doručila odvolanie matka maloletej. Namietala, že súd nemal preukázanú zmenu pomerov na strane otca maloletej F., ktorá by ho oprávňovala rozhodnúť o znížení výživného, a pokiaľ nedošlo k závažnejšej zmene oproti predchádzajúcemu rozhodnutiu, zo strany súdu došlo k závažnému pochybeniu a neprípustnému preskúmvaniu a reparácii právoplatného súdneho rozhodnutia. Poprela, že by v čase rozhodovaného konania si otec robil vodičské oprávnenie na skupiny C a E. Toto získal až v roku 2013, a teda podľa nej nedošlo k zmene pomerov, ktorá by odôvodňovala zníženie výživného. Za obdobie 4 rokov nepreukázal, že by mal reálny záujem si vyživovaciú povinnosť plniť riadne tak voči maloletej F., ako i voči plnoletej I.. Zdôraznila, že cestovné náhrady vyplácané zamestnancovi síce nie sú súčasťou mzdy, avšak sú príjmom, ktorý výrazným spôsobom zlepšuje majetkové pomery povinného, sú hlavným stimulom pre vykonávanie práce vodiča diaľkovej kamiónovej dopravy. Je zrejmé, že už v čase, keď sa prvýkrát otec zamestnal v kamiónovej doprave, časť jeho príjmu tvorili cestovné náhrady, ktoré otcovi ako zamestnancovi mali kompenzovať zvýšené náklady na stravovanie a ubytovanie v zahraničí počas výkonu jeho pracovných povinností. Týmto plnením si na druhej strane otec zabezpečuje svoje bytové potreby, potreby na stravovanie, ktoré si inak bežný zamestnanec pokrýva zo svojej mzdy. Navyše o zamestnanie v spoločnosti Lukri, s. r. o. otec prišiel z vlastného zavinenia, preto nesúhlasila so znížením výživného na sumu 80,- eur mesačne.

Otec vo vyjadrení k odvolaniu matky žiadal rozsudok okresného súdu ako správny potvrdiť. Uviedol, že pracuje ako vodič v nákladnej doprave. Jeho čistý mesačný príjem doposiaľ predstavoval maximálne 360,- eur a z takto získavaného príjmu nie je schopný plniť vyživovaciú povinnosť spolu vo výške 350,- eur mesačne, nakoľko musí hradiť aj svoje základné životné potreby ako sú strava, bývanie, ošatenie. Bez pomoci svojej matky a sestry by úhradu týchto nákladov sám ani nezvládol. I keď je pravdou, že mu boli vyplácané cestovné náhrady, tak tieto mu pokrývali nevyhnutné výdavky v zahraničí, výnimočne sa mu z nich podarilo niečo usporiť. Vykonanie dôkazu na zistenie, kedy mu bolo vydané vodičské oprávnenie skupiny C a E, považoval za neopodstatnené, nadbytočné. V čase rozvodu nemal žiaden príjem, dúfal, že ako vodič nákladnej dopravy bude jeho príjem dostatočne vysoký, preto súhlasil s uzatvorením dohody o výživnom. Vykonávanie zamestnania, kde dosahuje zárobok do 360,- eur, predstavuje u neho takú zmenu pomerov, ktorá odôvodňuje zníženie výživného. Nie je v jeho schopnostiach a možnostiach dosahovať väčší príjem.

Kolíznym opatrovníkom vo vyjadrení k odvolaniu matky uviedol, že zníženie výživného nie je v záujme maloletej, v tomto školskom roku nastúpila na Evanjelické gymnázium v Liptovskom Mikuláši, s čím sú spojené výdavky najmä na školské pomôcky, školné, cestovné, stravu v škole. Zvýšené výdavky sú spojené s potrebou nosiť okuliare a s návštevou hudobného odboru ZUŠ.

Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal vec v intenciách ust. § 212 ods. 2 písm. a) O. s. p. a postupom bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O. s. p. rozsudok okresného súdu zmenil tak, že výšku zníženého výživného ustálil na sumu 130,- eur mesačne.

Po preskúmaní veci odvolací súd sa stotožnil so záverom okresného súdu, ktorý ustálil, že k zmene pomerov na strane otca oproti predchádzajúcemu rozhodnutiu o výške výživného došlo, na druhej strane sa nestotožnil s ním ustálenou výškou zníženého výživného. Nepochybne k zmene pomerov, ktoré je potrebné skúmať komplexne z hľadiska všetkých účastníkov konania, došlo i na strane maloletej, ktorá je od posledného rozhodnutia staršia, navštevuje gymnázium, a teda jej potreby sa oproti poslednému rozhodnutiu nepomerne zvýšili.

Na druhej strane odvolací súd dospel k záveru, že je potrebné zohľadňovať, že otec ako vodič v nákladnej doprave dosahuje mesačný príjem približne vo výške 360,- eur a z takto dosahovaného príjmu je povinný platiť vyživovaciú povinnosť celkom vo výške 350,- eur mesačne. Pokiaľ i matka v podanom odvolaní namietala, že popri príjmu dosahuje i cestovné náhrady, tieto slúžia predovšetkým na zvýšené náklady

na stravovanie a ubytovanie v zahraničí a i keď do určitej miery kompenzujú stravovanie otca i na Slovensku, určite nepokrývajú náklady na bývanie a zabezpečenie iných potrieb, ktoré je otec povinný zo svojho príjmu vynakladať. Taktiež bolo preukázané, že otec mimo výživného poskytuje maloletej i vecné plnenia, zakúpil je gitaru, lyže, mobil a pod.

V rámci vykonaného dokazovania bolo preukázané, že maloletá v súvislosti s návštevou 1. ročníka Evanjelického gymnázia v Liptovskom Mikuláši vynakladá, resp. vynaložila poplatok za školné 100,- eur, na učebnice z jazykov približne 20,- eur, poplatok na ZRPŠ 15,- eur, na iné učebné, pracovné zošity 15,- eur, na stravné 27,80 eur mesačne, na lyžiarsky výcvik približne 150,- eur, na stužkovú približne 50,- eur ročne, na jazykový kurz v Anglicku približne 430,- eur ročne, na OŽAZ približne 40,- eur.

Je potrebné uviesť, že z hľadiska rozhodovania o výške výživného je potrebné rozčleniť výdavky vynakladané na dieťa z hľadiska toho, či tieto sa vynakladajú pravidelne, mesačne, prípadne sa vynakladajú raz za mesiac alebo sa vynakladajú za rok, teda dlhšie časové obdobie a tieto rozpočítať na jednotlivé čiastky, ktoré pripadajú na mesiac.

V nadväznosti na takto ustálenú výšku výdavkov, na to, že výživné má spotrebný charakter, a teda slúži vyslovene na pokrytie odôvodnených potrieb dieťaťa, ako i na skutočnosť, že vyživovaciu povinnosť majú obaja rodičia a podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov, odvolací súd zmenil rozsudok okresného súdu vo výške určeného výživného a túto ustálil sumou 130,- eur mesačne.

Z výsledkov vykonaného dokazovania dospel k jednoznačnému záveru, že zníženie výživného pod takto ustálenú hranicu z hľadiska odôvodnených potrieb maloletej, z hľadiska výšky príjmu dosahovaného matkou nie je možné, a to i napriek otcom deklarovanej výške príjmu a skutočnosti, že mimo zabezpečenia vlastných životných potrieb musí plniť vyživovaciu povinnosť i voči staršej dcére I. vo výške 200,- eur mesačne.

Odvolací súd vo zvyšku návrh otca na zníženie výživného zamietol.

Žiadnemu z účastníkov právo na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, nakoľko predmetné konanie je konaním, ktoré možno začať i bez návrhu a v ktorom si zásadne každý z účastníkov konania hradí vlastné trovy sám.

Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku riadny opravný prostriedok prípustný nie je.